

Oglašeno, prizvoljeno itd.
Nastavak i nadalje se na temelju
vlasničkog cimlja ili po dogovoru.

Noveći se predstavlja, oglašen itd.
Isto je napomenućem ili pola-
njenjem puk. Stadionice u Boču
na mornaricičkoj lici u Puli.

Kod mornarice vežba tečno os-
tećeni liste preuzme i raspolaže
policijski predstojnik.

Teš list na vrieme ne prima,
nega, to je javni odgovarajući u
otvorenom pisanju, za koji se
može postaviti, ako se izvrši
naprava „Reklamacija“.

Cehovac redoslova br. 847.849

Tehnički listovi br. 30.

Izdati svakog stotka i petka
i podne.

Nedeljani dopis se ne vraćaju,
nepotpisani nediskuti, a ne
prakticirani neprimaju.

Predplatni su polaznički stoji:
12 K u obče, 6 K za sejake, 3 — na
m. K 6 — odm. 3 — na
pol godine.

Ivan carevine više poštiranja.

Plaća i stajala se u Puli.

Po jednom broju sto 10 k. kolji se
Puli, toči izvan sete.

Uredništvo se nalazi u ulici
Grašić br. 5 te prične stranice
časni nedeljni i svetki svaki dan
od 11—12 sati pređe podne.

NASASLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom ruku male stvari, a međuoga sve pokvariti“. Novina poslovica.

Odgovorni urednik i izdavač Stipe Gjivić. — U zadržali tiskare J. Krupić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Poziv na predplate.

Nastupili smo prvo četvrtogodište
tekuće godine. Molimo učivo za pod-
mirnu predplate.

Tko nemisli više biti predplatni-
kom, neka list jednostavno vrati
opazkom: „Naprma se vide!“

Gospodarstvena poli- tika u Istri.

(Konač.)

Za stočarstva nakupilo se doduše bi-
kove za razplod, nu zlobni jezici tvrde,
da se je nastojalo time poglavito zadovo-
ljiti pristaše stranke u zapadnoj Istri.
Uspjelo se nije. Prisvajalo si je u svoje
vrieme zaslugu, da se je podiglo u sred-
njoj Istri uzgoj svinja. Nu ni ovo ne
valja! A istina pak je, da se je zauzeo
za krmadarstvo najviše c. kr. kotar. po-
glavar pazinski g. I. Šorli. Državnom pod-
porom nabavio je pred tri godine iz
Dolje Austrije dva para Yorkske
svinje čiste krvi, te dao iste seljakom u
obstruktu. To poduzeće imalo je krasan
uspjeh. Znademo pak pozitivno, da or-
ganom zem. kulturnog vieča ovo nije bilo
po čudi s razloga, što je kotar. poglavatar
radio bez njihovog savjeta. U Istri imade
krajeva, gdje bi se moglo uspešno gojiti
mljekarstvo.

Ali time ne mislimo na sirarstvo,
kako mudroje zastupnik Polesini u svojoj
interpelaciji, misleć po naputku zem. kul-
turnog vieča, da neima mljekarskih za-
druga bez sirarstva. Da je zavirio samo
jednim okom u knjigu „Molkereigenosen-
schaften“, izdanu od c. kr. ministarstva
za poljoprivredu, bio bi se mogao osvje-
dočiti, da ima u Austriji 127 mljekarskih
družava bavećih se jedino sa prodajom

mljeka. A ovo se bez najbolja izplaćaju-
zahajeva razmjerno najmanje glavnice u
ovoj struci gospodarstva. Sirarstvo prepri-
sljivo planinskim pokrajinama. Kod nas
treba posvetiti lozi glavno začimanje, a
kao postrani prihod moglo bi biti mlje-
karstvo u mjestima na kojima se u blizini
željezničkih postaja, ako jesu ujedno spo-
sobna za stočarstvo. Bar u toliko bi se
imalo radijii u tom pogledu, da bi se
oskrbljivalo primorske gradove sa svježim
mljekom. Uvesti bi se tako moralno pa-
steuriziranje mljeka, kao što čine u Nje-
mačkoj i takodjer u Dolnoj Austriji. Ovo
bi bilo kod nas još potrebitije u gospo-
darstvenom i zdravstvenom obziru. Ovog
posla nzmogle bi se prihvatići jedino za-
druge. A ni u tom pogledu nije zem.
kulturno vieč shvatilo svoju zadatu. Da-
pate kadro je putem interpelacijah neisti-
nitim izvješćima ocrnjivati zadruge, koje
su se počele time bavili. Zato se događa,
da Niemci mogu kupovati mljeko u Kran-
skoj, dobavljati ga u Trst a zatim siljati
pasteurizirano u Pulu u bolnicu c. i kr.
mornarice. Sve ovo služi na čest gospo-
darstvenoj politici vladajuće stranke talij-
anske u Istri! Ved od više godine nismo
nabavljaju gospodarske korporacije drugih
pokrajina za svoje članove gospodarstvene
potreboće, n. pr. sumpor, modru galicu,
sjemenje itd. A u Istri morala su naša
državna sjetiti zem. kulturno vieč na tu
njenežnu dužnost. Radi toga je vjelja ono
izašlo ljetos na vidjelo sa jednim oglasom,
koji se je potpisao Šilja talijs. kolarskim
zadrugam. A gdje ste bili — upravitelji
zem. kulturnog vieča — tada, kad su vaši
pristaše-trgovci skroz toliko godine pro-
davali istarskom vinogradaru nevaljano
blago za drage novce, da si je ovaj često
pokvario, liepo grozđje za slabim sumporom?
Tada bi bio vaš rad na pravom
mjestu, a sada ima ovo vaše poduzeće na

sebi obilježe strančarstva. Takav bijate
dosadašnji rad zem. kulturnog vieča.

U zadnje vrieme dali su bolestnika
na liečenje mladomu tajniku bez praktič-
noga izkustva, koji će imati tu prednost,
da će znati, obraćati rad vieča više u pri-
log talijanskoj stranci, nego je to činio
predstavnik njegov, pak je zato morao ta-
kodjek ostaviti. Poreč te se preseliti u
Gorici. — Djeleovanje prve gospodarske
korporacije u Istri bijaše dakle uvek ne-
gativno. Kotarske zadruge, koje posluju
na svoju ruku, mogu se izkazati uspjehom
n. pr. Buzet, Krk, Kastav, Opatija itd., a
koje su pod uplivom zem. kulturnog vieča
jedva životare ili su posvime neaktivne,
kao u Labiniju — i još drugde. U Pa-
zinu imu predsjednik V. M. doduše dobra
volju, ali neima s kim raditi. U obče jesu
se zadrugestarog sistema preživele. Skrajna
je doba, dakle, da se već jednom učini
novi zakon o zadrugarstvu seljačkog sta-
lišta. Nu trebalo bi, da bude u novom
zakonu predviđena dioba zadrugah po
narodnosti u pokrajinah, u kojih stannju
različiti narodi. Inači bi bio za Istru novi
takav zakon mitvorodjeno dieće. Međutim
neka vlada podupira izravno one zadruge,
koje djeluju u Istri smislu zadrugarstva
novije dobe. Zemaljsko kulturno vieče si
utvara, da bi se moralno to činiti jedino
njegovim posredovanjem, nu ovu milost
odklanjam odlučno, jer to bi bilo samo
na štetu zadrugarstva. Sadašnja gospo-
darstvena korporacija dokazala je svojim
dosadašnjim negativnim radom, da
ako-
ju ne može zajamati tako odlično
mjesto, premda bi htjela biti onom točkom,
oko koje bi se imalo kretati čitavo go-
spodarstveno djelovanje ove pokrajine. U
koliko treba valjano kontrolirati državne
obište u dijeljenju podršta pojedinim za-
drugam, znati će suditi c. kr. vlada sama.

Novogodišnje izjave.

Povodom promjene godine učinjene
bijahu važne političke izjave u Budimpešti,
Petrogradu, Parizu i Rimu, koje stavljaju
u pravo svetlo politički položaj sredinjo-
europske vlevasti.

Nas se tiču u prvom redu izjave pr-
vaka takozvane liberalne mađarske stranke
u koliko se isti obazreše i na položaj u
našoj poli monarhije.

Po davnom običaju pozdravio je kod
novogodišnjeg čestitana ministra-predsed-
nika Szella vodja liberalne ili vladine
stranke grof Julijo Andrássy. Obzirom na
položaj u Austriji rečao je govornik medju
ostalim i ovo:

„Nutarnji život našega saveznika snasle
su težke pogibelji. Naša nezaviznost bit će
narodu šteti, kad budemo prema Austriji
zastupali naše probitke. Naša je stranka
za zajedničko carinsko područje.“

Mi znamo, da je ugovor samo onda
valjan, kada je i pravedan. Na zločestu
nagodbu nećemo nikada pristati. Te nam
nalažu i vrhovni i politički nazori. Uz si-
romažu i nezadovoljavu Ugarsku bila bi
monarhija osudjena, da igra ulogu osa-
kačenice.“

Na taj pozdrav odgovorio je ministar-
predsednik Szell gledje, odnosaju prema
Austriji: ovako:

„Mi stojimo pred važnim pitanjima i
težkom radijonom, to težom, što su nepo-
voljni odnosa. Govorim u prvom redu o
gospodarskom položaju. On je u svakom
pogledu vrlo težak. Ništo mi krije, i
što se gospodarski odnosa između Austrije
i Ugarske, ako i zakonit, ipak još nalazi
u nekom stanovitom smislu u neizvješt-
nosti. Ovo pitanje treba, da se končno i
temeljito razjasni. Mi ćemo potražiti rje-
šenje sa zakonom u ruci. Rješenje mora
sto prije uzslediti.“

Ja: Za svoju nestrču bio si pošao u
Mostar; onđe si se pogospodio.

On: Čuj sada dalje, što od mene bi-
jaše. Onomu momu rođaku, koji je sam-
nom krčmario, oljerali jedne noći naj-
boljeg vola. On name, da sam mu ga ja
ukrao. Lako bih bio za to, ali zaletila me
druga. Nestalo jednog Turčina u našem
selu. Ja od moje objesti bio uhvatio ko-
kos, pa ju nekog dana živu bacio u jamu,
sto se nahodi u stjenama nedaleko naše
običine. Hid sam viditi, hoće li kokoš
moći izletiti van, i tu ona se više ne vrati.
Valja dakle, da je ona jama bezdanka.
To sam kazivao, a svet onda name, da
sam ja ubio Turčina i uvalio ga u onu
jamu. Sto bi mi bilo sada reći, ali niesam,
tako mi: svetog Andrije! Rieč je hoda-
lica, pa od usta do usta prosuo se glos
na daleko i široko, da nitko nije smaknuo
Turčina nego ja. Uzeli me-tada Turci na
zub, te sam morao noćevati u gori. To
me je pognao u hajduke. Kod kuće sam
danjavao a u planini sam spavao. Olijeram
jednom u Livnu jednog konja na prodaju.
Spazili me Turci, pa name, da sam ukrao
onog konja. Dozvali me pred kadiju, koji
udio, da budem poveden u Travnik na
veliki sud.

(Daleko sledi)

POBLISTAK.

Razgovor sa hajdukom Andrijom Šimićem.*

Kad se je bilo protuljalo, da je kralj
pomilovao hajduka Šimića, te da on ima
signuli poda Split; za tri dana zasebice
množstvo naroda na svaki sat i po danu i
po noći čekalo je dojednutu ladju, što je
stizala iz Trsta, misleći, da je u njoj
Šimić. Po gradu se je na sve strane go-
vorilo: dolazi Šimić! Od velikih kisa po
splitskoj obali bilo je blata za postol, ali
to svjetlina nije gledala, već kro začaran-
a srca je, da vidi hajduka Šimića. On je
stigao u Split u četvrtak dne 17. prošlog
mjeseca i nastanio se je kod Mije Gotovca
Lećevićanina. Odmah, u petak jutrom svje-
tina je bila obkolila Gotovčevu kremu,
zeljna da vidi Šimića. Redari su nepre-
stano stražili i odalečivali put. — Posto-
je hajduk Šimić glasan po cijeloj Dalmaciji,
ja sam kao urednik „Puckoga Lista“
promislio, da bi mojim čitaocima bilo
ugodno šlogod o njemu čuti, pa sam ga

pohodio u subotu po podne na svetoga
Tomu. Nasao sam Šimića, gdje sjedi na
krevetu u Gotovčevu kući. Mijo Gotovac
kazao mu tko sam. On se diže na noge i
skinje kapu. Ja mu rekoh: sjedi, starče, a
on se tad spusti na krevet. Pa kakav je
Šimić? Oniški stasa, široki pleća, male
glave, okost u licu; kratkobrk. Na njem
je još tamničarsko odjelo. Dva oka igraju
mu u glavi. Lakak na besedi. Bistar je
sasvim u pameti. Govori gladko. Ponudih
mu cigaru, sjedok kraj njega na stoliču,
pa ga stadoh pitati:

Ja: Koliko ti je godina, Andrija?

On: Ravnih 67.

Ja: Koliko si vremena tamnvorao?

On: Na proljeće bi bila uprav 31 go-
dina, da me ne bude kraj pomilovao —
Bog mu da zdravljje!

Ja: Gdje si se rodio?

On: U občini Alagovcu, župi Gru-
dama, blizu Posušja u Ljubiškom kotaru.

Ja: Koga si imao na domu?

On: Oca, majku, brata i pet sestara.

Sve su mi se sestre poudale...

Ja: Što si radio u ojetinu?

On: Isao sam za blagom. Od 14 go-
dina pitao me u oči i poveo sa sobom u
Mostar naš aga Muhamed Tiktina. Mi

*) Donasamo iz Splitskog „Puckoga List“
oaj zanimivi razgovor bivšeg hajduka Andrije
Šimića, koji je odsjedio u tamnici u Kopru punih
80 godina. Op. Ured., N. S.

edu, da molitljiv miori imati preporuka i
biti Talijan — jer inace nemoze dobiti
nekakvo mjesto kod zemaljskoga odbora
isre — pa bio i najspasobniji medju na-
jecatelji — tada neka to u razpisu na-
vecaj, otvoreno, i iskreno priznaju, da se
ne budu nasi molitelji uzulud trudili i no-
vac za biljege i ostalo trostili. Dakle:
konti chiari itd.

Iz Velenjskog pisa nam početkom t. g.: Dne 21. decembra 1901 obdržavalo je naše občinsko zastupstvo sjednicu. — Među ostalim zaključilo se je na toj sjednici, da se zamoli ministarstvo za bogaštvo i nastavu, da se izpiti položeni na zagrebačkom sveučilištu priznaju i u Austriji i da se za Slovence ustroji posebnu univerzu u Ljubljani. Na dnevnom redu bilo je i izvješće odbora za preuzeće proteguranje za gradnju željeznice sa strane naše občine. — Iz tog izvješća proglašati, da odpada na našu občinu razmijerno najveći dio garantirane svote, jer se je istu porazdijeljilo među interesantima občine u razmjeru porez, koga pojedinu občinu plaća. Radi tog obrazlo se je spominuti odbor na občine Veprinac i Lovran, nebi li iste bile sklone, da se to razmjerje promjeni i da svaka občina preuzeće trećinu zajamčene svote. Nu toj predlog bje odbit u občine Veprinac i Lovran uzrokujući onom razočarju, kogu je predložio zemaljski odbor. Izvješće se to nadalje bavi sa proračunom, koji je svakako preoptimističan. Na temelju tog proračuna imala bi električna željeznica Matulje—Opatija na godinu čist dobitak od 88.000 kruna, tako da bi željeznica morala na dan inkasirati 600 kruna — što se bojimo da neće, te će na taj način, ako željeznica ne bude imala godišnji čist dobitak od 88.000, morati doprinijati rečene občine svaku u razmjeru preuzete garancije. Na občinsko zastupstvo prihvatišlo je usprkos tomu taj predlog, da se sa gradnjom ne bude i unapred zatezalo, te posto su time sve zapreke, koje su gradnju začezale, odstranjene, nadamo se, da će gradnja čim prije započeti. — Osim ovih zaključaka, spominjem još samo onoga, da se zamoli višu sudbenu oblast, da se službene ure na ovađnjem kotarskom судu preinake i zaključak, da se zamoli finansiјalno ravnateljstvo u Trstu, da namjesti na poreznoj bilagajti još jednog

Iz Grožnjanu nam piše: Na. miš talijanskog političko društva za Istru stvorilo je i slavno občinsko zastupstvo još slavnijeg Grožnjanu zaključak, da se uloži prsvjed proti dvojezičnim (talijansko-hrvatskim) napisom na novoj željezničkoj pruzi Trst-Poreč. Mi smo doduše skoro stalni, da neće g. ministru željeznica pobijeti niši jedan vlas radi prsvjeda grožnjanških Talijana, i da će taj glasoviti prsvjed ostaviti ono vrieme, koje budu i našao, nu ipak čine nam se ovi prsvjedi talijanske gospode, talijanskih i talijanskih gradova, občina, i društava ne samo smještinama već dapače i drzviti. Nova istarska željeznica gradi se — u koliko već nije sagradjena — ravno takoliko talijanskim, koliko i hrvatsko-slovenskim, noveći; za prvoči dionice te željeznicu jamči pokrajina stanovitom svom, i u odnosu onveznicu nije rečeno, da jamče za to sami Talijani, već pokrajina Istra, u kojoj imade mnogo više Hrvata i Slovence nego li Talijani. Jedan dio jamstva preuzele su občine talijanske i hrvatske, odnosno slovenske, i to one kroz koje teče rečena željezница. Željeznicu Trst-Poreč, i eventualno — Kanfanar, prelazi vešum dionicom kroz one krajeve naših pokrajina, u kojih staniuje naš narod, jer izuzim-ome malo primorskih gradica, kojih se ona dotiče, jest sva ostala vanjština naša. Pa uprkos svemu tomu zahtijevaju istarski talijani, da se sa te željeznicu posve izključi jezik većine pučanstva pokrajine, jezik onih, koji jamče za dionice kao članovi pokrajine; jezik onih, koji

jamča kao občinari onih občina, kroz koje prolaze; jezik onih, koji sačinjavaju većinu pustanjske ceste pokrajine. Je li to pravo, zar je to posteno? Nije i ne može biti! — Kad bi se u Beču zadovoljili ovako nepravđenim i toli drzovitim zahtijevom, tad bismo morali podvojiti o zakonu pravici i postenu onih, kojim je izručena sudbina svih naroda ove pole monarhije.

Isto zastupstvo u Grožnjanu, odsudilo je tobožnju agitaciju odličnog našeg svećenika i rodoljuba veleć. g. Nedvđa u Sterni, koji da radi proti ustrojenju talijanske pučke škole a za otvorene hrvatske pučke škole u Sterni. U ovom listu bješće statističkim podatci dokazano, da u Sterni neima talijanske djece i da bi bio najveći nesmisao kad bi se tamo otvorio talijansku školu za hrvatsku djecu. Tamo su dvije ili tri dosegjene talijanske obitelji, dočim su svi starosjedinci Hrvati. Ovi su u svoje doba ne samo u molbi nego i na zapisnik izjavili... da žele imati hrvatsku pučku školu. Tomu se dakako po davnom običaju protivi zemaljski odbor i občinsko zastupstvo u Grožnjanu. Ovi jedni i drugi hoće, da bude u Sterni za hrvatsku djecu ustrojena talijanska škola. Ako radi dakle veleć. g. Nedvđa proti talijanskoj, a za hrvatsku školu, nečini drugo nego svoju dužnost kao svećenik, učitelj i rodoljub. On pozna najbolje svoje župljane i njihovu djecu, te znade najbolje kakvu treba školu u svojoj župi za djecu svojih župljana. Talijanskih odsuda i prigovora netreba da se on nimalo plasi, jer ima za sebe zakon i pravicu, proti čemu su ustali neprijatelji našega naroda. On je dužan u ime svojih župljana do skrajnosti braniti njihova prava, pa bilo to pravo ili ne gospodi u Poreču i u Grožnjanu. Radi li on dakle za hrvatsku školu proti talijanskoj, radi posve pravo i neka se nimalo neobazire na graktanje talijanske gospode, imajući vuzduh na umu onu poznatu hrvatsku: „jao vuku, za kin, pi nelaju, i junaku, ko cu svjet nezbori!“

Poznati talijanski plaćenik Krstić napadao je već edavna i bezbroj puta u svojoj krepelini na gosp. dra. Konrada Janežića u Voloskom, predbacujući mu, da je stepar, varalica itd. Na sve te uvrijeđe dr. Janežić morao je sutti, pošto je znao, da bi tršćanska porota svoga miljenika Krstića riesila te da bi Janežić morao samo troškove nositi. Radi toga postupao je Krstić u svom pisanju dano-mice biesnji i bezobzirniji i pošao je tako daleko, da je pred nekoliko vremena na stubama c. kr. kot. suda u Voloskom dr. Janežiću predbacio, da je varalica. G. dr. Konrad Janežić tužio ga je radi tog pre-slupka na c. kr. kot. sud u Voloskom, te se je uslijed te tužbe vršila dne 30. decembra prošle godine razprava. Odvjetnik dra. Janežića zastupao je dr. Stanger, a Krstić došao je zagovarati tršćanski od-vjetnik dr. Breitner. Razprava je trajala od 9—11 prije podne i od 2—5 pjesnih podne. Odvjetnik Breitner nastojao je na sve moguće načine, da rieši Krstića, nu-usprkos svim njegovim nastojanjima sud je osudio Krstića na tamnicu od 7 dana i na povratak svih parbenih troškova. Tako je eto Krstić za svoja nedjela dopao još jednom u ruke pravde, a dr. Janežić dobio je konačno zadovoljstvu za sve one pogane uvrijeđe naneseće mu od strane Krstića putem suradne stampe i poganih rieči.

Pjer.-tamburaško društvo „Sloga“ u Klani imati će u dne 11. t. mj. u vla-stiših prostorijah zabavu sa pjevanjem, tamburanjem i plešem. Podjeljubi iz Ka-slavčine i susjedne Riteke posjetile mnogo-brojnu zabavu ovog toli važnog i potrebitog društva.

Palača gdje Ambrozinke, poznata pod imenom „Mačja kula“ u Maluljih, u kojoj je nekada odpadnik Krstić prodavao vino „na veliko“, posla je dne 4. t. m. na dražbu, kod c. kr. kotarskog suda na

Voloskom. Jošt nam nije poznato, da li je koji i tko kupio tu glasovitu „kulu“ Božićnici priredili su voloski rodoljubi djeciči tamošnje „Družbine škole“. Prostirana dvorana punulna se za ranu poslijer podne roditelja i prijatelja naših školske djece. Među gostovi vidjeli smo družinog predsjednika gosp. župnika Spinčića, mjestnog župnika Monsignora Zamlića, ga načelnika dr. Stangeria sa gospodjom, družbine odbornike dra. Janežića, dra. Fabianića, V. Tomićića sa gospodjama itd.

Školski dječića pjevala su, deklamovala i igrala vrlo krasno šalobištu „Striga Lega i Kraljević Marko“, što ju je napisao za onu zgodu družbin tajnih i naš pisac g. Viktor Čar Emin. Siromašna dječića brijahaju nadare odielom i obuvalom imajući sladkiši.

"Na kôncu protumačio je djeci i prisutnim Monsignor Zamlić znamenovanja one toli krasnô izpale svečanosti, radi koje idu iskrena polivala domaće gospodije i gospodjice.

Zahvala. Ravnateljstvo narodne škole u Podgradu zahvaljuje se, koliko im djece toli u ime onih siromaha, kojih ih nisu nadareni, svim dobrovorcevom, koji su novčano ili inače pripomočili, da je "Božićnica" krasno uspjela. Osvihla livala na trudu i požrtvovnosti veštih gospodja Blagobitja i miranodružnih Matrinci.

Dobru ruku. Dne 28. decembra sakupiša naši rođoljub u kući braće Ivan i Dragutina Čendaka u Jelovicah — občina Materije, da počaste uspomenu četvrtog pokojnika Jurja Čendaka, posjedniku i mjestnog župana, 15 kruna i 20 para koje namerile kao „Dobru ruku“:

i. „Družbi sv. Cirila i Metoda“ 8-1
i 20 para.

2. „Bratovšćini hrvatskih ljudi u Istri

Gornju svetu podariše: Mate Sanko

vić iz Đana, Tomaz Mamilović iz Golea.

Ivančić Jakov iz Golca, svaki po 2 K, R.
barić Antun, Šverko Grgo, Poporat Antun
Fran Berbić svi iz Vodice, Počipat Ivan,
Poporat Ivan, Sanković Davorin, Poropat
Andre, Jurisević Josip svi ovi po 1 K.
Suvica Mohović 20 para. Zahvaljuje se na
ime podarenih družstava vriđenim našim
prinosnikom, kličemo: Počivao u miru
velevriednom Čendaku, koji se je vazda
izkazivao čestitim rođnjubom i uzornim
oběm obitelji. Ugledali se u njega vriđen
sinovi!

Zimška eskadra u Lošinju. Od tamo nam javljaju, da je sliglo više brodova e. i kr. mornarice koji sačinjavaju zimsku eskadru i koji će tamo ostati nekoliko dana.

Iz drugih krajeva:

Novim na podniku; u podniješenju istoimenog članka u broju 101. javljaju nam s područje strane, da je onaj nješmački biskup koji je držao g. 1273. Škofij Loki u Kranjskol slovenske propoviedi bio Konrad II. grof Wittelsbach.

Sveznačni crnac. U nekom malom mjestanju blizu Kapstata u Africi, nastao je sedan crnac kasarskog plemena koji je, da nedavna putovao Europom, kada služio nekog imućnog Engleza, te je tako koješta vidi i naučio. Da pokaze svoj talent i mudrost, pribio je pred svojom koljicom ogromnu crnu ploču sa belim napisom: „Koja je zla ovaj napis?“

slov i quisutini, s' koje se cini ovaj napravio. Tom Saganac, brijaca, tesar, stolar, zidara, pokrivač, strojbar, studenica i bravac, ljudski i životinjski ličnik. Tvorac lepotog vremena. Učitelj. Profesor glazbe. Tom Saganac umije kuhati, lusi strići, te lepo klječe givati. Tom znade jošter i bielu rukenu gladiti.

Najdužje telefonske sveze u Evropi. Pariz je središte internacionalne svezne telefonskih žica; skrajne točke te mreže jesu na zapadu London, na sjeveru Ham-

Hamburg, na istoku Berlin, a u Italiji bili će do skora, kad - se otvorj francusko-italijanska telefonska pruga, gradovi Turin i Milan. — Sveza Pariz-Berlin je potpm najduža, sa svojih 900 km, zračni i, najmanje, 1000 km, stvarne duljine. Zajnjom sledi pruga Pariz-Hamburg sa svojih zračnih 800 km.

Razni prinosi:

Za puljsku podružnicu, Dražib
sv. Cirila i Metoda sakupio g. Mihov Ivaša
Jurin medju prijateljima u Premantu
kruna 11-72, a darovala slikeća gospodar
Ivan Semelić K 1, Kazimir Mikovilović
K 1, Mali Bože Semelić K 1, Mihov Ivaša
80 h, Ante Skoko 60 h, Jure Ivaša 60 h
Luka Ivaša 40 h, Ante Skoko 40 h, Matko
Skoko 40 h, Ivan Ivaša 40 h, Josip Ivaša
30 h, Stipan Jurašin 30 h, Ivan Skoko
30 h, Jadre Slipčević 28 h, Ante Ivaša
20 h, Jadre Ivaša 20 h, Bože Skoko 20 h
Luca Mikovilović K 1-10, Katica Ivaša
40 h, Marica Mincala 40 h, Justina Ivaša
24 h, Ivana Ivaša 20 h, Vjekoslava Skoko
20 h, Katica Skoko 20 h, Luca Bogetić
20 h, Marica Jurašin 20 h, Tereza Ivaša
20 h, Živili darovatelji, unaprijeđi više
— tako nam sakupljaju piše. Da istina
rečemo, taj darak ditovali naši Premanturci
i njihovih žena razvelivo nas u istini
i to tim više, jer je dokazom, da u Pre
manturi imade ljudi, koji svoj narod ljub
Evala jim! — Dalje podariće našoj po
družnici gg.: Tomo Borčić K 1, Dinko
Galović K 2

Za Bratoršćinu hrv. ljudi posla
g. Sava Šikić iz Novog F. 2.

Ža družbu sv. Cirila i Metoda su kupio g. Jos. Bakota u Rabu i poslao naše uredništvo K 27-40; darovaše slijedeći gospoda: dr. M. Dražić K 5, P. I. Gavrić K 1, P. I. Žic K 4, K. Marković K 3, I. Bakota K 2, P. M. Polonij K 1, Ivo Tonsa K 1, Ivan Tudorin K 1, Stjepan Marčić K 1, Petar Dominis K 1, K. Krstić K 1, Uld. Juras K 1, T. Baricević 20 K 1, N. N. 20 h. — Gosp. dr. Vicko Gabelić Selca na Braču poslao za istu svrhu K 3-1, što se sakupilo pri zabavi u „Hrvatskoj stanici“ na Silvestrovo, na ovaj način Iza preporuke družbenog predsjednika čitanja poznatog članka „Dobru ruku s rođeni Istri“, sakupljao zaredo po dvoranu prošće milodara za družbu: M. Didolić, prinese darežljivo K 10, dr. Bencur K 1, župnik Margeljić K 1, predsjednik T. Dabčević K 1, pomoćnik Gabelić K 2, M. Čačić K 1, učitelj Štambuk K 1, N. Skansi K 2, B. Nalić K 1, pl. Labas K 1, Ante Tripo K 1, F. Botta K 1, darovaše donatorski tombole: Margeljić, Mošić, Skansi, N. Didolić, a i svi prisutni: gospodje, gospodine rodoljubave i gospoda, dadeoše pred koj obol — svi od sreća, sv. od duške kroz čuć živila družba, živila hrvatska i slovenska Istra! — Dalje poslaše na naše uredništvo: g. Zdenko Babić, poslao do rovanih od njegova otca profesora na Školu i strica župnika u Grobniku K 10, g. Ivo Velčić — Belej K 2, g. Ante Duškić, učitelj u Boljuštu K 1, g. Sava Šikić — Novi K 1, g. dn. Ivo Prodan, urednik i narodni zastupnik u Zadru, na g. dr. M. Laginu poslao K 115 (uloženi u posebnu sujilnicu), pak K 10 podarenih od g. dr. Iva Bojanica, K 8 od zanatlije Hrvata i Sarajeve te K 3 od g. dra. Gjure Matića jašića (uloženi jednak.)

Izkaz prinosa prisjećili na Družbu sv. Cirilija i Metoda za Istru tijekom mjeseca rujna 1901. u krunama:

Administracija „Agramer Tagbl.“

njih prisjećili

Uprava „Hrvata“ — Gospic, prim-
ljenih od hrv. mlađeži u Gospicu
prigodom proslave 400-godišnjice
hrv. književnosti 182-72

Antun Kraljić. VIII. školač — Omi-
šalj, čisti prihod zabave dane
u Omišlu na korist družbe sv.
Cirila i Metoda 40.—

